

8 листопада Церква святкує пам'ять святого великомученика Димитрія Солунського. Цей розумний і сміливий юнак служив проконсулом Фессалонікійської області і прославився тим, що Божі заповіді поставив вище за накази нечестивого імператора. Керівник Римської імперії наказав йому вбивати "кожного, хто прикликає ім'я Розіп'ятого". Замість цього святий став проповідувати православну віру і претерпів за це торттури і смерть. За міцну віру Господь прославив угодника даром чудес і нетлінням мощей.

На Русі з давних давен шанували великомученика Димитрія - про це свідчать і шість парафій на честь святого у Миколаївській єпархії. Один з храмів, у селі Новодмитрівка Новобузького району, був побудований у 1907 році. У 2017 році, коли храму виповнилося 110 років, було завершено його реконструкцію.

8 листопада, в день престольного свята митрополит Миколаївський і Очаківський Пирим звершив освячення храму. Правлячому Архієрею співслужили благочинні архимандрит Варнава (Гладун), протоієрей Петро Струкало, протоієрей Сергій Михалко, протоієрей Михайло Новіцюк, протоієрей Ігор Семенюк, настоятель храму протоієрей Василь Дорошенко та духовенство єпархії.

Після богослужіння Архіпастир нагородив благодійників, які потрудились у славу Святої Церкви. Лагодієнко Віктор Володимирович, який доклав найбільше зусиль до відновлення храму, був нагороджений орденом святителя Миколая Чудотворця; Сербін Віктор Миколайович - грамотою Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Онуфрія. Також архієрейські грамоти були вручені протоієрею Василю Дорошенко, Незнаюку Юрію Вадимовичу, Незнаюк Наталії Леонідівні, Геращенку Віктору Андрійовичу, Геращенко Людмилі Миколаївні, Кочерку Сергію Володимировичу, Кочерко Валентині Анатоліївні, Капусті Миколі Васильовичу, Губені Сергію Павловичу.

{phocagallery
view=category|categoryid=2023|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadow=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

Фото: Родіон Дроздов

За наказом імператора в'язнична варта вбила Дмитрія списами на світанку 26 жовтня (306 року). Тіло великомученика Дмитрія викинули на з'їдання звірам, але солуняни таємно поховали його. Слуга Дмитрія Луп взяв криваву ризу і перстень мученика і почав ними зціляти хворих. Його теж стратили. Під час правління імператора Костянтина Великого (324 – 337 рр.) над могилою великомученика Дмитрія побудували храм, а через сто років були знайдені його нетлінні мощі. Біля гробу великомученика Дмитрія відбувалися чудеса і зцілення. Під час правління імператора Маврикія авари, які жили біля річки Дон, обложили місто Солунь. Святий Дмитрій з'явився на міській стіні, і 100-тисячне військо аварів втікли від Солуні. Іншим разом святий врятував місто від голоду. Життя святого Дмитрія розповідає, що він звільняв полонених з ярма невірних і допомагав їм добратися до Солуні.

За припущеннями деяких дослідників, святий Дмитрій міг походити зі слов'янської родини, можливо тому навіть серед греків у давні часи його вшановували, як покровителя слов'ян. У давньоукраїнській літописній традиції зберігся цікавий епізод – описуючи взяття київським князем Олегом Константинополя у 907 році, преподобний Нестор Літописець згадує, що перелякані греки вважали, що сам святий Дмитрій прийшов їх присоромити за гріхи їхні, допомігши руським воїнам.

З VII століття мощі святого Дмитрія почали мироточити. У XIV столітті Дмитрій Хризолог писав про нього: миро «за своєю властивістю не вода, але густіше за неї і не схоже ні на одну з відомих нам речовин... Воно дивовижніше за всі пахощі не тільки штучних, але і за єством створених Богом». З цієї причини великомученика Дмитрія найменували Мироточивим.

Використана інформація [сайту храму на честь Срітання Господнього](#)